

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ได้กำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ให้จรรยาบรรณที่สถานศึกษากำหนดขึ้นต้องครอบคลุมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาทุกประเภทตำแหน่ง โดยคำนึงถึงลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพและลักษณะวิชาการต้องยึดมั่นในหลักการโดยยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง ชื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้และไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน และไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

ฉะนั้นอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.๒๕๒๒ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในคราวประชุมครั้งที่ ๓๐๑(๘/๒๕๕๐) เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงให้วางข้อบังคับไว้เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศมาตรฐาน ก.พ.อ. ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“คณะกรรมการจรรยาบรรณ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“บุคลากรมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างประจำและพนักงานเงินรายได้

“ผู้บริหาร” หมายความว่า บุคลากรผู้ดำรงตำแหน่งประเภทตามมาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ข้าราชการตำแหน่งวิชาการตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งวิชาการ

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ บุคลากรมหาวิทยาลัยต้องรักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

การประพฤติผิดจรรยาบรรณข้อใด เป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

หมวด ๒

จรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๖ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงประพฤติปฏิบัติตามแนวพระราโชวาทของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศรคุดยุเดชวิกรม พระบรมราชชนก ที่ขอให้ถือผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง

ข้อ ๗ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่ใช้วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

การใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ซื่อสัตย์และแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบตามวรรคหนึ่งโดยกระทำการแก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษา หรือตนมีหน้าที่ออกข้อสอบแล้วเปิดเผยข้อสอบเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและต่อหน่วยงาน

ข้อ ๑๐ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

ข้อ ๑๑ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๒ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลาและใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่ ไม่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

การละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๔ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหา ร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๑๕ บุคลากรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ชวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๑๖ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ ๑๗ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพมีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๑๘ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ประชาชน ผู้รับบริการและสังคม

ข้อ ๑๙ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงให้บริการต่อนักศึกษา ประชาชน และผู้รับบริการอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติควรชี้แจงเหตุผล หรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

ข้อ ๒๐ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป การเปิดเผยความลับของนักศึกษาและผู้มารับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ โดยมีขอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตนถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

การล่วงละเมิดทางเพศกับนักศึกษาที่เป็นการกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๑ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากผู้มารับบริการหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

วิชาชีพผู้บริหาร

ข้อ ๒๒ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวด ๒ ส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ และส่วนที่ ๔ แล้ว ผู้บริหารพึงปฏิบัติตน ดังนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยยึดหลักความเป็นธรรมและเสมอภาค
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ ผลกระทบที่มีต่อบุคลากรมหาวิทยาลัย รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

วิชาชีพคณาจารย์ประจำ

ข้อ ๒๓ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวด ๒ ส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ และส่วนที่ ๔ แล้ว คณาจารย์ประจำพึงปฏิบัติตนดังนี้

- (๑) สอนนักศึกษาอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ยู่ว่ามีผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรงถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๒) ดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไปทั้งด้านส่วนตัวและการทำงาน และไม่ประพฤติชั่วสวกับนักศึกษา

การประพฤติชั่วหรือกระทำอนาจารกับนักศึกษา อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๓) ปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกรวบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด

(๔) ศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๕) ใช้ความรู้ความสามารถให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

(๖) มีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานวิจัย ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

(๗) ละเว้นจากการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาใช้โดยอ้างว่าเป็นผลงานของตัวเอง

การแอบอ้างเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานทางวิชาการของตนเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๓

โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๔ โทษทางจรรยาบรรณมี ๖ สถาน คือ

(๑) ตักเตือน

(๒) ภาคทัณฑ์

(๓) ประณาม

(๔) บันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๕) งดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนด

(๖) ห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในระยะเวลาที่กำหนด

หมวด ๔

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๕ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยและจัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) ประธาน ซึ่งเลือกจากบุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นอาจารย์ตัวอย่างของมหาวิทยาลัย

(๒) ให้ประธานสภาอาจารย์ ประธานสภาอาจารย์วิทยาเขตที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งประธานสภาอาจารย์ ประธานสภาข้าราชการวิทยาเขตขนาดใหญ่ ประธานชมรมข้าราชการวิทยาเขตปัตตานี เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และหากมีสภาหรือชมรมข้าราชการวิทยาเขตหรือเขตการศึกษาเพิ่มขึ้นก็ให้ประธานสภาหรือประธานชมรมข้าราชการวิทยาเขตหรือเขตการศึกษาเป็นกรรมการโดยตำแหน่งด้วย

(๓) กรรมการ ซึ่งคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยเลือก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ที่ประชุมกำหนด โดยเลือกจากบุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นอาจารย์ตัวอย่าง จำนวนหนึ่งคน ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการดีเด่นของมหาวิทยาลัย จำนวนหนึ่งคน และเลือกจากผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นอนุคณะกรรมการพัฒนาบุคลากรด้านจริยธรรม จำนวนหนึ่งคน

การเลือกประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้อธิการบดีเรียกประชุมกรรมการตาม(๒)และ(๓)เพื่อเลือกประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ที่ประชุมกำหนด โดยผู้ที่ได้รับเลือกเป็นประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณจะต้องไม่เป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการตาม(๓)

ให้ประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้งบุคลากรมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับเลือกตาม (๓) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

การเลือกประธานกรรมการตาม (๑) และกรรมการตาม (๓) ห้ามมิให้เลือกบุคคลที่เคยดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการจรรยาบรรณมาแล้วสองวาระติดต่อกันและจะต้องไม่เป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษทางวินัยและถูกลงโทษทางจรรยาบรรณมาก่อน

เมื่ออธิการบดีได้รับรายชื่อประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับเลือกแล้ว ให้
อธิการบดีประกาศรายชื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ และให้นับวันที่ออกประกาศเป็นเวลาเริ่มต้น
วาระของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการ
ให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือเลือกกรรมการแทนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งตั้ง
กล่าวว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่ง
กรรมการแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่
ว่าง ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้น อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้
ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้
ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการและกรรมการใหม่ ให้ประธานกรรมการและกรรมการนั้น
ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ในกรณีที่กรรมการตาม (๒) พ้นจากตำแหน่งประธานสภาอาจารย์
ประธานสภาอาจารย์วิทยาเขต ประธานสภาข้าราชการวิทยาเขตหรือเขตการศึกษา ประธานชมรมข้าราชการ
วิทยาเขตหรือเขตการศึกษา ให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการด้วย

ข้อ ๒๖ การประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการ
ผู้ใดโดยเฉพาะ กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการ
ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง
ชี้ขาด

ข้อ ๒๗ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้
ประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือความปรักฎต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือผู้บังคับบัญชาว่าได้
ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดย
ไม่ชักช้า

เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม การสอบสวนและพิจารณาตามวรรคแรกให้ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพ ความเป็นธรรมตามวิธีการที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควร โดยจะตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือไม่ก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหา ทราบ และรับฟังการแก้ข้อกล่าวหา โดยให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน ประกอบอย่างเพียงพอ เปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้ และต้องให้ความ คุ่มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษาด้วย

การกำหนดโทษทางจรรยาบรรณต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการ ลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๒๘ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดใน ข้อบังคับนี้ และพฤติกรรมแห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัย หรือผิดวินัย อย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้นตามกฎหมายที่ว่าด้วยวินัยของบุคลากรประเภทนั้น ๆ แล้ว แต่กรณี

ในกรณีที่การประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งไม่เป็นความผิดวินัยให้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปที่จะทำการตักเตือน มีคำสั่งให้ ดำเนินการให้ถูกต้องหรือให้ทำทัณฑ์บนตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และหากไม่ ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

การประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงให้อธิการบดีสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ โดยการภาคทัณฑ์ ประณาม บันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล งดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ ปี และหรือห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการเป็นเวลาไม่เกิน ๓ ปี อย่างเดียวหรือหลาย อย่างรวมกันได้ ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง คำว่า ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษานี้ให้หมายถึง เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๒๙ การตักเตือน การมีคำสั่งดำเนินการให้ถูกต้อง หรือการให้ทำทัณฑ์บนตาม ข้อ ๒๘ วรรคสอง ให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณทำหนังสือรับการตักเตือน หรือหนังสือทัณฑ์บน ให้ ไว้ต่อผู้บังคับบัญชา โดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดของการประพฤติผิดจรรยาบรรณไว้ให้ชัดเจน ตามแบบ จ. ๑ และ จ. ๒ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๐ ผู้บริหารที่เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการของมหาวิทยาลัยผู้ใด เมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยละเอียดไม่ดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ผู้บริหารผู้ใดกลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชา ในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งให้ถือว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๑ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงมีสิทธิ์อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัยได้ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งคำสั่ง เว้นแต่โทษทางจรรยาบรรณไม่ร้ายแรงให้อุทธรณ์ต่ออธิการบดี

ข้อ ๓๒ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 21 มี.ค. 2551

177

(ศาสตราจารย์เกษม สุวรรณกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หนังสือรับการตกเตือน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....บุคลากรมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....
.....ระดับ.....ภาควิชา.....คณะ.....
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามข้อ.....
ของข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย
พ.ศ.๒๕๕๑โดยมีกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณกล่าวคือ.....
.....
.....

ซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่า เป็นกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเล็กน้อย และเป็นการประพฤติผิด
จรรยาบรรณครั้งแรกควรได้รับการตกเตือน ซึ่งข้าพเจ้าได้รับคำตกเตือนจาก.....
.....ผู้บังคับบัญชาในเหตุการณ์ที่ได้กระทำดังกล่าวข้างต้นแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึก
ต่อการประพฤติผิดจรรยาบรรณดังกล่าวและจะสังวรไม่ประพฤติผิดจรรยาบรรณเช่นนี้อีกและจะรักษา
จรรยาบรรณเคร่งครัดอยู่เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหนังสือตกเตือนที่ให้ไว้นี้
ขอให้ผู้บังคับบัญชาทำทัณฑ์บนหรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าพเจ้าตามควรแก่กรณี

(ลงชื่อ).....ผู้รับการตกเตือน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

หนังสือทักท้วง

เขียนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....บุคลากรมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....
.....ระดับ.....ชั้น.....บาท ภาควิชา.....
คณะ.....มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ
ของบุคลากรมหาวิทยาลัย ตามข้อ.....ของข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วย
จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ โดยมีกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณกล่าว
คือ.....

จึงขอทำทักท้วงให้ไว้ต่อ.....ว่า ข้าพเจ้าจะไม่ประพฤติ
ผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร
มหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ เช่นนี้อีกตลอดเวลาที่ผู้บังคับบัญชากำหนดไม่เกินสองปี หากข้าพเจ้า
กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนทักท้วงที่ให้ไว้นี้ขอให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าพเจ้าตาม
ควรแก่กรณีได้ทันที

(ลงชื่อ).....ผู้ทำทักท้วง
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)